

	УНИВЕРЗИТЕТ У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ Филозофски факултет Пале					
	Студијски програм: Руски и српски језик и књижевност					
	I циклус студија	IV година студија				
Пун назив предмета	ТЕОРИЈА ПРЕВОЂЕЊА					
Катедра	Катедра за русистику- Филозофски факултет Пале					
Шифра предмета	Статус предмета	Семестар	ECTS			
PCJ7-5	обавезни	VII	6			
Наставник/ -ци	др Милена Маројевић, ванредни професор					
Сарадник/ -ци	др Јелена Бајовић, доцент					
Фонд часова/ наставно оптерећење (седмично)		Индивидуално оптерећење студента (у сатима семестрално)		Коефицијент студентског оптерећења S₀¹		
П	АВ	ЛВ	П	АВ	ЛВ	S₀
2	3	0	42	63	0	1,4
укупно наставно оптерећење (у сатима, семестрално) 75h			укупно студентско оптерећење (у сатима, семестрално) 105h			
Укупно оптерећење предмета (наставно + студентско): 180h семестрално						
Исходи учења	<ol style="list-style-type: none"> 1. Стицање теоријске базе о теорији превођења као посебној дисциплини, о њеној природи и предмету. 2. Примена стечених знања у писменом превођењу (превод на руски). 3. Примена стечених знања у писменом превођењу (превод на српски). 4. Оспособљеност за усмено превођење. 					
Условљеност	Нема условљености.					
Наставне методе	Интерактивна настава, израда домаћих задатака, семинарског рада и колоквијума, самостално превођење различитих текстова.					
Садржај предмета по седмицама	<ol style="list-style-type: none"> 1. Превођење у дијахронији. Општа историја превођења и развој теоријске мисли до почетка 20. века. 2. Теоријска мисао о превођењу код Срба до почетка 20. века. 3. Суштина превођења. Превођење као акт комуникације. 4. Врсте превођења (писмено превођење; консекутивно, симултано). Опште карактеристике и основни облици писменог превођења. Преводилачки поступци. Превод реченица и краћих одломака књижевних текстова. Рад са речником приликом превођења. Превод с листа. 5. Усмено превођење. Консекутивно превођење. Усвајање градива кроз увежбавање консекутивног превођења у различитим ситуацијама. 6. Усмено превођење. Симултано превођење. Усвајање градива кроз аудирање краћих и једноставнијих текстова и њихово симултано превођење. 7. Други видови језичког посредовања: анотација, резиме, скраћени превод, адаптирани превод. 8. Проблеми преводивости. Основне теоријске концепције у савременој науци о превођењу. Лексички проблеми превођења: превођење специфичних слојева лексике, жаргонизама, дешифровање и превођење абривијатура, превођење термина, преношење властитих имена, транслитерација. 9. Фразеологизми, изреке и пословице у преводу. 10. Начини преношења безеквивалентне лексике (реалија) у преводу. Упознавање са руским реалијама и могућим начинима њихове преводне семантизације на српски језик. 11. Граматички и синтаксички проблеми превођења: изостављање личних заменица, транспонованање зависне релативне реченице у партиципску синтагму, превод пасива са агентивним инструменталом итд. 12. Превођење личних и географских имена. 13. Проблеми превођења лексике са доминантном културном компонентом. Међујезички хомоними. 14. Проблеми превођења књижевних текстова: прозе, есеја, поезије, публицистичких текстова, научних и научно-популарних текстова. 15. Преводиочев индивидуални стил и књижевни превод. 					
Обавезна литература						

Аутор/ и	Назив публикације, издавач	Година	Странице (од-до)	
Бархударов, Л.С.	Вопросы общей и частной теории перевода, Москва.	1975		
Миньяр-Белоручев, Р.К.	Теория и методы перевода, Москва.	1996		
Верещагин, Е.М. Костомаров, В.Г	Лингво-страноведческая теория слова, Москва.	1990		
Гачечиладзе, Г.Р.	Художественный перевод и литературные взаимосвязи, Москва.	1974		
Ivir, B.	Teorija i tehnika prevodjenja, Novi Sad.	1985		
Комиссаров, В.Н.	Слово о переводе (Очерк лингвистического учения о переводе), Москва.	1973		
Комиссаров, В.Н.	Лингвистика перевода, Москва.	1980		
Сибиновић, М.	Оригинал и превод. Увод у историју и теорију превођења, Београд.	1979		
Сибиновић, М.	О превођењу. Приручник за преводиоце и инкореспонденте, Београд.	1983		
Сибиновић, М.	Техника превођења. Општи део, Београд.	1990		
Пипер, П. Петковић, М.	Техника превођења. Практични део. Београд.	1990		
Stojnić, M.	O prevodjenju književnog teksta, Sarajevo.	1980		
Фёдоров, А.В.	Основа общей теории перевода (Лингвистический очерк), Москва.	1968		
Нлебес, В.	Opšta načela prevodjenja, Beograd.	1989		
Чернов, Г.В.	Теория и практика синхронного перевода, Москва.	1978		
Швейцер, А.Д.	Перевод и лингвистика, Москва.	1973		
Бархударов, Л.С.	Вопросы общей и частной теории перевода, Москва.	1975		
Допунска литература				
Аутор/ и	Назив публикације, издавач	Година	Странице (од-до)	
Обавезе, облици провјере знања и оцјењивање	Врста евалуације рада студента		Бодови	Процент
	Предиспитне обавезе			
	присуство предавањима/ вјежбама		5	5 %
	семинарски рад		15	15 %
	домаћи задаци		10	10 %
	колоквијум		20	20 %
	Завршни испит			
	завршни испит (усмени/ писмени)		50	50 %
УКУПНО		100	100 %	
Датум овјере				